Nr. 30. SOSNOWIEC, dnia 26 lipca 1936 roku. Rok III.

DODATEK PARAFJALNY

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafja Wniebowzięcia Najświętszej Marji Panny.

Apostołem bądź, nietylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafjalnym Wnieb. Najśw. Marji Panny.

Niedziela VIII po Świątkach 26 lipca.

g. 6 Prymarja z nauką — ks. kan. Jankowski.

g. 8 Msza św. z nauką — ks. kan. Jankowski.

g. 10 Suma z kazaniem—ks. Łopaciński.

g. 11.30 Msza św. z nauką — ks. Łopaciński.

g. 16 Nieszpory — ks. Łopaciński.

Dyżu nym ks. Łopaciński.

Kalendarzyk Zebrań.

Poniedziałek dnia 27 lipca—godz.19 Swietlica K. S. M. Zeńskiej.

Wtorek dnia 28 lipca — godz. 18 Wych. Fiz. K. S. M. Zeńskiej, — godz. 19 Swietlica K. S M. Męskiej.

Sroda dnia 29 lipca — godz. 19 Swietlica K. S. M. Zeńskiej.

Czwartek dnia 30 lipca — g 17 Swietlica K. S. Kobiet, godz. 18—19 Bibljoteka Parafjalna, godz. 19 Swietlica K. S. M. Męskiej, godz. 20 Swietlica K. S. Mężów.

Piątek dnia 31 lipca — godz. 19 Swietlica K. S. M. Zeńskiej.

Sobota dnia 1 sierpnia — godz. 19 Swietlica K. S. Mężów, godz. 19 Swietlica K. S. M. Męskiej.

Komunikaty.

1) Od czwartku dnia 23 b. m. przez dziewięć dni codziennie o g. 7,30 rozpoczniemy odprawiać nowennę do M. B Anielskiej.

2) W niedzielę dnia 26 b. m. o g. 6 rano będzie odprawiona Msza św. do św Anny w intencji matek o błogosławieństwo, a w poniedziałek dnia 27 b. m. również o g. 6 rano za dusze w czyścu cierpiące.

Te dwie Msze św. zamówione zostały przez Sztambergową, Poroszewską i Sadowską.

3) Witraż Przenajświętszej Rodziny z napisem — fundacja matek Katolickich par. Wnieb. N. M. P. już zamówiony — jednak na zapłacenie tego witraża jeszcze brakuje zł. 600.

Ofiary na powyższy cel, proszę składać w Kancelarji parafjalnej.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafjanie.

Niedziela VIII po Świątkach (26.VII).

Od Boga, jedynego Pana wszechświata, otrzymuje człowiek dobra, jakie ma — duchowe i materjalne — we włodarstwo, z którego zda Panu rachunek, Dóbr tych mamy używać tak, aby, gdy ustaniemy, przyjęto nas do wiecznych przybytków Nieba.

Trzeba mieć katolicki pogląd na dobra materjalne, jakie posiadamy. We włodarstwo jeno otrzymaliśmy je od Boga. Smierć zabierze je nam wszystkie i niezawodnie. Używać ich mamy zawsze tylko zgodnie z myślą Bożą: ku własnemu i najbliższych swych szczęściu, ale i dla dobra i szczęśliwości społecznej. Dobro moje musi służyć dla wspierania potrzeb społecznych, narodowych, państwowych, Kościoła mego. Szczególnie ma służyć ocieraniu łez bliźnich.

Wspieranie ubogich — to najpewniejsza droga do Bożego dla nas miłosierdzia

Toć powiedziano: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią".

Uczy św. Grzegorz z Nazjanzu: „Człowiek nie ma nic tak boskiego jak dobroczynność" A natchniony św. Jan Złotousty woła „Lepiej dawać jałmużnę, jak wskrzeszać umarłych; lepiej tę sztukę znać, jak być królem"...

I świat czci serca przepojone miłością ku ubogim. W zeszłym roku prasa szwajcarska wystąpiła z apelem, aby w Szwajcarji w Solurze, postawić pomnik naszemu bohaterowi Tadeuszowi Kościuszce „jako — dobroczyńcy Szwajcarji".

Wielkiem bo było w Kościuszce umiłowanie cierpiących bliźnich. Przebywając w Szwajcarji w czasie klęski głodowej, ponad polowę swego majątku oddał na ratowanie ginących z nędzy i głodu; sam codziennie opatrywał 50 ubogich.

Każdy katolik codziennie modli się w pacierzu: „Przyjdź królestwo Twoje". A królestwo ducha Bożego na ziemi — to przedewszystkiem panowanie miłości i miłosierdzia. Niestety, zbyt wiele jest raczej na świecie nieczułości wobec tego piekła nędzy ludzkiej, nędzy wydziedziczonych społecznie; zbyt wiele jest panowania ducha sobkostwa i myślenia tylko o sobie.

Niekiedy czytamy o czynach miłosierdzia i zapisach dobroczynnych pośmiertnych; lecz nie odkładajmy swego miłosierdzia aż do czasu po śmierci naszej, boć śmierć i tak nas ogołoci ze wszystkiego: za życia przedewszystkiem bądźmyż miłosierni. Obliczajmy się z codziennego włodarstwa dobrami, jakie mamy od Boga. Dobre czyny nasze będą nam kiedyś przyjaciółmi — obrońcami na Sądzie Boga. Amen.

Proboszcz.

Proboszcz parafji.

Parafja jest jedną rodziną, a jej ojcem niewidzialnym jest Jezus Chrystus. On jest prawdziwym ojcem, który daje i podtrzymuje życie. Ale Chrystus zgodnie z naturą ludzką, która jako zmysłowa potrzebuje czegoś widzialnego, chciał mieć widzialnego przedstawiciela Swego w Kościele. Dla całego więc Kościoła jest Ojciec św., dla diecezji biskup, dla parafji widzialnym przedstawicielem Chrystusa jest proboszcz, przysłany tam przez biskupa z woli Chrystusa, ma Go zastępować w prowadzeniu ludzi do Boga.

On jest prawdziwym ojcem, w znaczeniu duchownem, nadprzyrodzonem.

W znaczeniu duchownem rodzi on swych parafjan, kiedy staje przy chrzcielnicy i, polewając wodą wypowiada słowa „Ja ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Swiętego", — daje im przez Chrzest św. nowe życie, życie nadprzyrodzone, życie dziecięcia Bożego.

Jak dobry ojciec stara się o pożywienie, pracując nieraz z nadwyrężeniem swego zdrowia, od ust sobie odejmie a da dziecięciu, — tak i ojciec parafji żywi, dając naukę. Zgromadzi dzieci w szkole i będzie im mówił o dobrym Ojcu, który jest w niebie, którego trzeba kochać, o Synu Bożym który z nieba zstąpił, cierpiał dla nas, który z nami pozostaje — będzie mówił o Matce Bożej, o Swiętych Pańskich, będzie mówił o przykazaniach, które trzeba zachować, o Sakramentach św., bę-

dzie wskazywał niebo, gdzie z Ojcem naszym będziemy na wieki. A dusza dziecięca czysta, niewinna będzie słuchała, przyjmowała, będzie coraz pełniej żyła. Prawdziwy ojciec w szkole.

Pouczy też o modlitwie — złoży dziecięciu ręce, uklęknie razem z niem i będzie się razem modlił; poprowadzi dzieci do ołtarza, do Tabernakulum i tam będą się razem Bogu oddawali w modlitwie. Oto ojciec przy ołtarzu!

Będzie się wspinał na ambonę i będzie tłumaczył ludowi prawdy wiary, będzie bronił przed błędami, będzie umacniał i podnosił. Oto dobry ojciec na ambonie.

Więcej jeszcze. Pójdzie do Tabernakulum wydobędzie Zbawiciela wskaże na Niego słowami: „Oto Baranek Boży, oto który gładzi grzechy świata“ i da „Pokarm Anielski“ swoim dzieciom, da „Chleb Mocnych“ na żywot wieczny. Szczęśliwy ojciec, który może nauką, modlitwą, Ciałem Zbawiciela nakarmić swoje dzieci.

d. c. n

Ks. T. J.

Nowa encyklika papieska

Ojciec św. ogłosił nową, datowaną 29 czerwca, encyklikę rozpoczynającą się od słów: „Vigilanti Cura“ i skierowaną do arcybiskupów i biskupów Stanów Zjednoczonych Am. P. oraz innych ordynarjuszow. Encyklika ta dotyczy sprawy widowisk kinematograficznych.

Ojciec św., powołując się na dawniej już podkreślane zatroskanie swoje spowodu szkód przyczynianych jednostkom i społeczeństwom przez kinematograf, nawiązuje do okazji dobrych rezultatów, osiągniętych w tej dziedzinie przez „Ligę Przyzwoitości“, by podziękować biskupom i wiernym w Stanach Zjednoczonych oraz zachęcić biskupów i wiernych całego świata do naśladownictwa. Zwraca Ojciec św. uwagę, że amerykańscy wytwórcy filmowi zatroskali się spowodu szkód moralnych wyrządzonych przez kino i w roku 1930 wydali przepisy zobowiązujące do nieprodukowania filmów demoralizujących. Ponieważ jednak ich zalecenia okazały się niedość skuteczne, zajęli się tą sprawą biskupi amerykańscy, zrzeszając swoich wiernych w „Lidze Przyzwoitości“ i zobowiązując ich do odnawianego co roku przyrzeczenia publicznego, iż nie będą uczęszczali na filmy niemoralne. Dzięki tej kompanji udało się podnieść poziom kina, nie szkodząc samemu przemysłowi, wielu bowiem katolików, którzy dawniej unikali kina, wróciło doń z chwilą, gdy filmy się polepszyły. Następnie podkreśla Papież olbrzymi wpływ kinematografu zarówno dobry, jak i zły, szczególniejszą zwracając uwagę na zły wpływ wywierany na młodzież, zwłaszcza, gdy w niektórych krajach wprowadzono variété. Stwierdza dalej, że stało się już nieodzowną koniecznością ustalenie takich przepisów, dzięki którym kinematograf nie będzie narzędziem demoralizacji lecz nauczycielem rzeczy szlachetnych i cnoty, przyczyniając się przez to do etycznego i społecznego polepszenia świata. Z uznaniem Papież przytem podkreśla, że niektóre rządy podjęły już w tym kierunku chwalebną inicjatywę, posiłkując się w tym celu współdziałaniem ojców i matek rodzin. Problem kinematografu rozwiązany być może tylko przez produkcję filmów dobrych. W dalszej części encykliki Papież gorąco wysławia tych, którzy spieszą z pomocą materjalną i techniczną w dziele stwarzania kinematografji naprawdę artystycznej i kształcącej. Ze jednak akcja ta jest niezmiernie trudna i konieczną rzeczą jest zapobiec złu szerzonemu przez złe filmy, trzeba, aby duszpasterze czuwali i strzegli wiernych przed niebezpieczeństwem zepsucia w chwilach przeznaczonych na rozrywkę. W tym celu Ojciec św. daje dwa wskazania praktyczne. Po pierwsze: zaleca, aby biskupi postarali się uzyskać od wiernych odnawianie co roku przyrzeczenie nieuczęszczania na filmy złe, przyczem dla akcji tej pozyskają współdziałanie ojców i matek rodzin, zawsze świadomych wielkiej spoczywającej na nich odpowiedzialności; po drugie: dla należytego informowania ogółu o wartości moralnej filmów powołają do życia w każdym kraju zależne od biskupów urzędy klasyfikujące filmy na trzy kategorje; takich, które oglądać można bez zastrzeżeń, takich, które oglądać można z pewnemi zastrzeżeniami, wreszcie bezwzględnie potępionych.

Rocznice zaślubin:

Dnia 27 VII 1936 r. Jan Jóżwik z Janiną Piotrowską.

Dnia 28 VII 1936 r. Józef Łapot z Heleną Rusek.

Dnia 30 VII 1936 r. Józef Kojder z Władysławą Arcyz.

Dnia 31 VII 1936 r. Jan Błędniak z Eugenją Małolepsza.

Zmarli:

Dnia 14 VII 1936 r. Roman Hatys lat 22.

Julja z Hrabiów Wiśniewska l. 61.

Dnia 17 VII 1936 r. Marja z Mroczkowskich Zatorska lat 62.

Stanisław Żurek lat 48.

Dnia 18 VII 1936 r. Walerjan Bejm lat 50.

Rocznica zgonu:

Dnia 30 VII 1936 r. Józef Włodarczyk.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Józef Urban, wd. 1-go Maja 9 z Leokadją Juszczyk, p. Piłsudskiego 48 — zap. 3.

Stanisław Bialik, k. Dębowa 64 z Domicelą Dolężęk. p. Małachowskiego 22 — zap. 3.

Wincenty Musiał, wd. z Sosnowca, a przedtem w Proszowicach, z Marjanną Molenda, p. Pańska 15 — zap. 2.

Stanisław Kapiszewski, k. z Katowic z Adoną Paciej, p. Piłsudskiego 13 — zap. 2.

Stanisław Piasecki, k. Kolejowa 2 z Antoniną Stoksik, p. Kolejowa 2 — zap. 2.

Czesław Nowak, k. Dębowa 8 z Genowefą Goństalik, p. Pańska 27 — zap. 2.

Henryk Dworakowski, k. Wiejska 31 z Emilją Polakówną, p. z Pogoni — zap. 2.

Walerjan Wawrzeń, k. Radocha 6 z Zofją Kwiecień, p. Radocha 6 e — zap. 2.

Maksym Michałowski, wdow. Piłsudskiego 13 z Heleną Wiland, wdową z Poraja par. Choroń.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożemi:

Lucyna Helena Kuczka.
Romana Rubińska.
Zenona Marja Modelska.
Jerzy Kocerba.
Lucyna Ludwika Hłoń.

CZYTAJCIE PISMA KATOLICKIE !!!

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — Wydawca: Sekretarjat Parafji Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z o. o. Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 1-98.